

[Yvonne Herløv Andersen]

dem. Det er der nu med de aftaler, der er indgået.

De ændringsforslag, der er stillet af ministeren, indeholder dels redaktionelle ændringer vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet, dels hvilket beregningsgrundlag der fra 1. oktober bliver gældende for de enkelte amter og kommuner. Vedrørende lovforslag nr. L 188 er ændringen alene den, at den forøgede likviditet skal opsuges over tre måneder i stedet for seks, alt i alt det samme forslag gennemført.

De ændringsforslag, der er stillet uden for regeringen, ønsker centrum-deokraterne ikke at medvirke til at gennemføre, idet vi ønsker at bevare den stabilitet og fremgang, det nu er lykkedes at etablere i dansk politik. Det er nu engang resultaterne, der tæller.

Set fra et kommunalpolitisk synspunkt kan man kun beklage, at sagen er blevet så forsinket. Det har vanskeliggjort budgetlægningen, som allerede er i fuld gang. Det problem har man været opmærksom på i indenrigsministeriet, idet man allerede den 7. marts udsendte en skrivelse om forudsætningerne for den kommunale budgetlægning for 1984. Det nævnes, at der på et møde i regeringens kommunkontaktudvalg var enighed om, at man for landet som helhed burde undgå kommunale skattestigninger. Dette er nu blevet yderligere strammet, men det er dog min opfattelse, at kommunerne som helhed lever op til den oprindelige henstilling.

Endvidere har regeringens regelsanering været en hjælp for den enkelte kommune til selv at kunne tilrettelægge de omstillinger, der skal til for at tilpasse 80ernes ændrede økonomiske ressourcer til befolkningens behov. Hele sommeren har det været debatteret, hvorledes vi kan omstille eksempelvis sundheds- og socialpolitikken således, at vi får en bedre udnyttelse af de midler, der er til rådighed. Det er min opfattelse, at man meget gerne vil i gang, men det tager længere tid end det år, vi har haft til rådighed, at få vendt de store, stive systemer, vi har arbejdet med siden 60erne. Hver gang talen har været om at forsøge, om at gøre noget anderledes, er debatten blevet blokeret af mistænksomhed over for formålet med at ville ændre. Der er stadig en tyrkertro på, at antallet af kroner er lig med den service, borgerne får. At det imidlertid langtfra er tilfældet, viser forholdene inden for sygehussektoren, herun-

der overenskomsten med de yngre læger – den er alle jo utilfreds med, både lægerne og patienterne.

Det er mit ønske, at kommuner og amter vil komme ind i en prioriteringsdebat, således at man politisk i den enkelte kommune ser samlet på de opgaver, kommunen skal løse, og foretager en prioritering af, hvilke områder der skal reguleres eller omlægges. Det vil også være bedre i tråd med regeringens ønske om at forstærke decentraliseringen. Det er kommuner og amter, der i tæt samarbejde med borgerne skal skabe den fremtidige struktur i de enkelte lokalområder og sammen løse de opgaver, de ændrede forhold har skabt. Her er det jo ikke alene økonomiske forhold, men i lige så høj grad den ændrede befolkningssammensætning, det gælder. De opgaver har vi i CD fuld tillid til at man lokalt kan løse.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for.

Ove Jensen (FP):

Det fremgik tydeligt af begge de to socialdemokratiske ordføreres taler, at de var godt sure over, at socialdemokratiet ikke var med i det forlig, som nu er indgået. Det fremgik også tydeligt, at begge de to socialdemokratiske ordførere var lige så sure over, at fremskridtspartiet var med i dette forlig.

Denne surhed fra socialdemokratiets side er efter fremskridtspartiets opfattelse fuldt forståelig, når man kender det faktiske handlingsforløb. Socialdemokratiets gruppeformand, hr. Anker Jørgensen, startede forhandlingsrunden med at udtale til enhver journalist, der gad høre på ham, at det var en betingelse for socialdemokratiets medvirken i disse forhandlinger, at fremskridtspartiet blev hægtet af, som han udtrykte det. Men hvad skete der så? Der skete det for socialdemokratiet ubehagelige, at det blev socialdemokratiet og hr. Anker Jørgensen, der blev hægtet af i stedet for. Derfor har vi i fremskridtspartiet fuld forståelse for den surhed, som i dag blev udtrykt her fra talerstolen af de to socialdemokratiske ordførere.

Dernæst kom de to socialdemokratiske ordførere – og det gjorde hr. Gert Petersen i øvrigt også – ind på, hvad fremskridtspartiet så havde fået ud af disse forhandlinger. Det eneste, der er komisk – det var altså de socialdemokratiske ordførere, der brugte ordet